

Posudek oponenta bakalářské práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	Nelly Kutá
Studijní program	Výtvarná umění
Obor/ateliér	Multimedia a design/Grafický design
Forma studia	prezenční Akad. rok 2014/2015
Název práce	Mural Art a jeho vývoj
Oponent práce	doc. Mgr.A. Pavel Noga, ArtD.

Jako oponent jsem se dostal do prekérní situace, protože osobně znám autorku a její práce na mě vyzařuje tím, čím Nelly Kutá zřejmě působí na kohokoliv, kdo se s ní setká. Nelly je milá a usměvavá. Přemýšlím, jak by se mi hodnotilo totéž, kdybych věděl, že to napsal nepříjemný a nehezský chlap.

Neříkám to bezúčelně, teoretická část bakalářské práce je totiž rovněž napsaná mile a docela dobře se čte, ale v průběhu četby jsem pořád musel myslet na to, kam to celé vlastně spěje a jakou roli v rozehraném příběhu bude autorka textu později hrát.

Sehnat samotné příklady street a graffiti artu není dnes vůbec problém. O celé tématice existuje bezpočet internetových zdrojů i vydaných knih. Nelly Kutá zafungovala jako jakýsi filtr a základní informace přehledně seřadila tak, aby přinesly nejdůležitější seznámení i čtenáři, který do celé problematiky není zasvěcen, takže její práce může v budoucnu přinést užitek i dalším studentům, kteří by rádi vykročili v podobných šlépějích a nebaví je hned zpočátku trávit hodiny na internetu hledáním a selektováním. Za nejdůležitější považuji vlastní příběh Nelly, kterým okořenila shruba 70 stránek textu. Známa publicistka Martina Overstreet ve své dnes již kultovní knize o českém street artu *“In graffiti we trust”* napsala: *“Já graffiti nedělám, neměla bych na to nervy. Od roku 1993, kdy jsem je pro sebe objevila, se však můj zájem prohluboval až do bodu, kdy mi role pouhého konzumenta přestala vyhovovat. Chtěla jsem se také nějak podílet, osobně zúčastnit a napsat knihu mi přišlo jako dobrá možnost.”*

Nelly Kutá šla ještě dál a zkusila na ulici i něco vytvořit. A o tom je její praktická část bakalářské práce.

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikaceA – výborně.....
Ve Vělopolí dne 4. 6. 2015 doc. Mgr.A. Pavel Noga, ArtD.

Posudek oponenta bakalářské práce – praktická část

Jméno a příjmení studenta	Nelly Kutá
Studijní program	Výtvarná umění
Obor/ateliér	Multimedia a design/Grafický design
Forma studia	prezenční Akad. rok 2014/2015
Název práce	Mural Art a jeho vývoj (Můj příběh o graffiti a Ostravě)
Oponent práce	doc. Mgr.A. Pavel Noga ArtD.

Město Ostrava politicky za minulého režimu platilo za tvrdé politické jádro, což se propagandisticky projevovalo na štítových zdech domů nepřehlédnutelnými skrumážemi hvězd, srpů, kladiv a vyšeptalých hesel typu “Komunismus mládí světa” nebo ujištěními, že “Závěry sjezdu komunistické strany splníme”... Výsledkem byly obrovské plochy stěn pokrytých především červenou barvou, které málokdo vnímal. O to výrazněji a tajemněji na mě odmalička působily fragmenty předválečné reklamy, které se tu a tam na štítových stěnách Ostravy zachovaly. Devadesátá léta přinesla velkoplošnou reklamu, která byla zprvu realizována opravdu přímo na zed’ – dnes už se používají především obří bannery. Komunistickou propagandu vystřídal marketingový balast, takže jakékoliv jiné ztvárnění městské zdi působilo jako příjemné osvěžení. Pamatuji si dobře na březový háj s medvědy a muchomůrkami známých ostravských umělců Marka Pražáka a Jiřího Surůvky, které více než 10 let zdobily dobře viditelnou zed’ Nádražní třídy v samotném centru města.

Ostrava skýtá obrovské zastavěné plochy bývalých průmyslových komplexů, které se stávají vyhledávaným cílem všech, kdo si chtějí zrealizovat nějaký ten svůj tvůrčí “murální” sen.

Na praktické části bakalářské práce Nelly Kuté osobně považuji za nejdůležitější iniciační význam toho, že se o něco na ulici vůbec pokusila, že si ten svůj sen splnila. Kladně hodnotím snahu, pro samotný výsledek mi už tolik chvály nezbývá. Je opravdu těžké bez předchozích zkušeností anebo přímo řemeslného školení opustit komorní formáty a vrhnout se hned na monumentální malbu. Je příznačné, že projekt pomalované autobusové zastávky Nelly Kuté působí lépe v návrhové fázi realizace, zejména, pokud se ještě pohybuje v lineární kresbě. V práci s barvou už autorka není tak zběhlá nemluvě o samotné realizaci, kde opravdu chybí zkušenosti a předvídatost, jak to nakonec ve skutečné velikosti bude působit a co udělá savý resp. nesavý povrch s použitými barvami.

Praktická práce Nelly Kuté nastoluje i zásadní otázku, kterou si kladou umělci už po staletí: je lépe zásadně trvat na dotažené realizaci vlastního projektu a nést všechny důsledky s tím spojené nebo jít cestou oficiálního kompromisu? První cesta znamená pracovat zadarmo nebo v případě street artu tvořit bez povolení úřadu a riskovat, že

bude platit dvakrát – nejdříve barvy a potom ještě pokutu. Druhá pohodlnější cesta znamená oficiálně povolený projekt, který ale často kreativně otupí názor moudrého úředníka – což se stalo i v případě Nellina projektu – fór s ležící Venuší byl nahrazen nezajímavými a nudnými zkroucenými baráky.

Je příznačné, že i zprvu ilegální činnost všech street artistů a sprejerů začíná čím dál tím častěji dostávat obrysy komerčních zakázek a z jejich původně autorské tvorby se stává mnohdy tématicky zákazníkem diktovaná součást pop kultury, podobně jako to zažili na konci šedesátých let hippies a na konci sedmdesátých let punkeři.

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikaceD – uspokojivě.....
Ve Vělopolí dne 4. 6. 2015 doc. Mgr.A. Pavel Noga, ArtD.